

خبر

رئیس کمیته شیرجه
فدراسیون شنا:

چون پول نیست
نمی توانیم مدال
کسب کنیم

امید حدیقی در خصوص وضعیت لیگ شیرجه ایران، اظهار داشت: لیگ روز سوم بهمن ماه با حضور ۴۱ ورزشکار در ۸ تیم آغاز به کار کرد که طی آن ورزشکاران در تخته یک متر، سه متر و سکو با هم مسابقه می دهند. مرحله دوم لیگ نیز طی روزهای دوم و سوم اسفند برگزار خواهد شد که پس از آن نتیجه نهایی مشخص می شود. البته باید بگویم، باشگاه یا ورزشکار جدیدی به لیگ اضافه نشده، زیرا ورزشکاران برای حضور در لیگ شیرجه باید چند سال تمرین جدی داشته باشند. وی ادامه داد: سطح مسابقات لیگ نسبت به دوره های قبل بالاتر رفته و با توجه به بضاعتی که در این رشته داریم، همین میزان هم جای تقدیر دارد. برای مثال ورزشکاران استان مرکزی حدوداً هر ۴۰ روز یکبار به تهران می آیند تا روی تخته و سکو تمرین کنند. این تلاش واقعاً جای تشکر دارد، زیرا نتیجه تلاش آنان رسیدن به رتبه های بالا است. رئیس کمیته شیرجه با اشاره به سطح این رشته در ایران نسبت به جهان، عنوان کرد: با سطح بین المللی قابل مقایسه نیستیم. در لیگ ما ورزشکاران نهایتاً ۳۲۰ یا ۳۳۰ امتیاز می گیرند ولی در سطح بین المللی، امتیاز تقریباً ۵۰۰ است. این مسأله به بضاعت کم کشور ما در رشته شیرجه مربوط است. در تمام کشور ۵ یا ۶ دایو (تخته پرش) داریم. وی افزود: به جز امکانات که هزینه نیاز دارد، از نظر اعزام هم وضعیت خوبی نداریم. فدراسیون ما سه رشته آبی را تحت پوشش دارد که اعزام ورزشکاران به هر کدام از رویدادها، بودجه زیادی می طلبد. مگر فدراسیون چقدر بودجه دارد که بتواند برای هر رشته، هزینه های میلیاردری کند؟ حدیقی در مورد وضعیت تیم ملی شیرجه گفت: دانش مربیان ما بد نیست و توان آوردن مربی خارجی نداریم، زیرا هزینه استخدام مربی خارجی، حداقل ماهانه ۵ یا ۶ هزار دلار است. در سال جاری، اعزام به فیلیپین همراه با دیگر رشته های آبی را داریم که هزینه آن نیز بسیار بالاست. وی با تأکید بر مشکلات این رشته، خاطرنشان کرد: امیدوارم که به ما تجهیزات لازم را برسانند. شیرجه در رویدادهای بزرگی چون بازی های آسیایی و المپیک دارای چندین مدال است که ما به دلیل بودجه اندک، شرایط رسیدن به سطح مدال آوری را نداریم. رئیس کمیته شیرجه فدراسیون شنا، افزود: وقتی امکانات باشد، کلاس های آموزشی برگزار می کنیم. می توانیم شرایط را بهبود ببخشیم اما درصورتان بسته است.

قهرمانی
پینگ پنگ باز
ایرانی در قطر

امیر مهدی، پینگ پنگ باز ایران در مسابقات زیر ۱۹ سال قطر به عنوان قهرمانی رسید. او در فینال مسابقات کانتندر جوانان دوحه در حالی که ۱ بر صفر از نفر سوم کره جنوبی عقب بود، به بازی برگشت و توانست این حریف قدرتمند شرق آسیایی را ۲ بر ۳ مغلوب کند و مدال طلای مسابقات را به ارمغان آورد. کشاورزی در نیمه نهایی حریف پورتوریکویی را ۳ بر صفر مغلوب کرده بود و تا بازی فینال حتی یک گیم به حریفان خود نداده بود.

سعید حسین پور:

منتظر رسیدن قایق تخصصی ام قبل از پارالمپیک هستیم سعید حسین پور عضو تیم ملی پاراکانو کشورمان در خصوص شرایط تمرینی اش می گوید: «هدف اصلی ام راهیابی به فینال پارالمپیک پاریس و کسب مدال است. برای رسیدن به این هدف از هیچ تلاشی کوتاهی نخواهم کرد به شرط اینکه با قایق تخصصی ام تمرین کنم. برای اولین بار است که در پارالمپیک شرکت می کنم و قرار است که در ماده ۲۰۰ متر پاراکانو پارو بزنم. اما قایق ندارم و منتظر رسیدن قایقم هستیم.»

عباس ابراهیم زاده:

دیگر نباید مثل کرواسی ببارم سعید حسین پور عضو تیم ملی پاراکانو کشورمان در خصوص شرایط تمرینی اش می گوید: «هدف اصلی ام راهیابی به فینال پارالمپیک پاریس و کسب مدال است. برای رسیدن به این هدف از هیچ تلاشی کوتاهی نخواهم کرد به شرط اینکه با قایق تخصصی ام تمرین کنم. برای اولین بار است که در پارالمپیک شرکت می کنم و قرار است که در ماده ۲۰۰ متر پاراکانو پارو بزنم. اما قایق ندارم و منتظر رسیدن قایقم هستیم.»

مهرداد علی قارداشی:

دختران شانس سهمیه تیمی المپیک را ندارند

رئیس فدراسیون تنیس روی میز گفت: دختران شانس برای کسب سهمیه تیمی المپیک ندارند و همین که در مقایسه با دور قبل از تیم ها بازی بگیرند و ببرند، معلوم می شود با این شرایط سخت پیشرفت کرده اند. زمانی تیم زنان ما ۹۶ جهان بود اما تلاش کردند و به دسته سه یعنی ۷۲ تیم اول دنیا رسیدند. بعد هم خودشان را در دسته دو و بین ۴۰ تیم برتر حفظ کردند.

وداع الهه منصوریان
از دنیای قهرمانی

حسرت و افتخار

فائزه زمانی
روزنامه نگار

بعضی ها انگار به دنیا آمده اند که جور دیگری زندگی را زندگی کنند؛ همان ها که اتفاقاً روزگار برایشان فرش قرمز پهن نکرده و از همان بدو ورود زرهی آهنین برای مبارزه تنشان می کنند. الهه منصوریان یکی از همان هاست که از شهری دورافتاده و خانواده ای تنگدست، خودش بود که دست ها را روی زانویش گذاشت و آجر به آجر کاخ رؤیاهایش را با تکیه بر بازویش ساخت. الهه فارغ از هر چیزی ثابت کرد که خواستن توانستن نه؛ بلکه خواستن به دل صخره زدن است برای اینکه از دل سیاهی شب نور را پیدا کرد و در امتداد آن زندگی را معنا.

افتخارات

او که به همراه خواهرش شهربانو منصوریان پا در مسیر قهرمانی گذاشت در این سال ها مدال های زیادی را بر گردن آویخت تا جایی که با طلای مسابقات جهانی سال های ۲۰۱۳، ۲۰۱۷، ۲۰۱۹، ۲۰۲۰ نقره و یک برنز بازی های آسیایی و ۲ طلای جام جهانی سانشو، یکی از پرافتخارترین ووشوکاران زن ایران شد.

مرگ تدریجی یک رؤیا

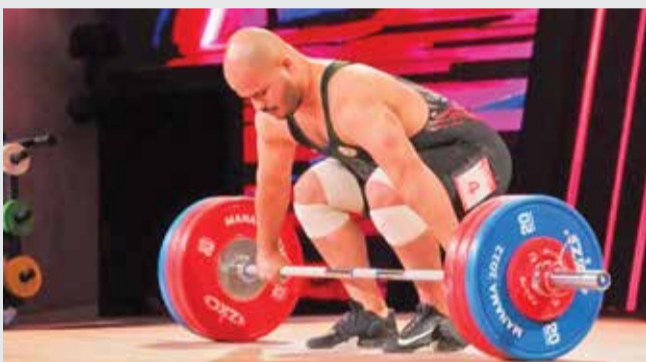
الهه منصوریان در این سال ها نبردهای بزرگی برای فتح خواسته هایش کرد که حاصل آن مدال هایی رنگارنگ در کلکسیون شلوغ افتخاراتش است اما در این میان طلای بازی های آسیایی چیزی است که به حسرت بزرگ زندگی قهرمانی اش تبدیل شد که احتمالاً تا ابد با او خواهد ماند. او با ۴ مدال یکی از پرافتخارترین ورزشکاران ایرانی در بازی های آسیایی است که البته هیچ گاه نتوانست با عبور از دیوار چین، ووشوکاران چینی را شکست داده و طلسم طلای بازی های آسیایی را بشکند. در مسابقات قهرمانی آسیا ۲ مرتبه چینی ها را شکست داد اما در مسابقات جهانی و بازی های آسیایی هیچ وقت زورش به آنها نرسید. منصوریان در گوانگژو برنز گرفت، ۴ سال بعد در اینچئون تلاش هایش راه به جایی نبرد و به نقره بسنده کرد. در بازی های آسیایی جاگارتا هم طلا به او روی خوش نشان نداد و با چشمانی اشکبار نقره را بر گردن انداخت. ناکامی هایش در گرفتن طلای بازی های آسیایی باعث شد تا تمام هم و غمش را برای شکستن این طلسم بگذارد بلکه این بار بتواند آرزوی دور و درازش را در دست بگیرد. در مسیر این هدف هم تمامش را گذاشت و حتی مدتی در کمپ خود چینی ها با تیم ملی این کشور تمرین کرد؛ مثل آب خوردن فینالیست هانگژو شد اما در فینال هرچه کرد به در بسته خورد تا این بار هم اسیر چنگال گربه سیاه چین شده و برای همیشه حسرت طلای بازی های آسیایی بر دلش ماند.

یک وداع ناگهانی

باتوجه به بالا رفتن سنش همه انتظار این خداحافظی را می کشیدند اما از آنجا که بعد از بازی های آسیایی اعلام کرده بود فعلاً قصد خداحافظی از تیم ملی را ندارد، به یکباره تصمیمش را عوض کرد و بعد از پنجمین قهرمانی تیمش سیاهان چهار گوشه سکو که اتفاقاً الهه اصلی از آن متولد شده بود را بوسید تا دفتر قطور قهرمانی اش را ببندد. خداحافظی یکباره او از تیم ملی شائبه هایی ایجاد کرد که شاید این وداع پشت پرده هایی دارد؛ انتشار متنی از او در صفحه شخصی اش با این مضمون که بزودی در مورد این اتفاق و برنامه های پیش رو مصاحبه ای

تایلند آخرین فرصت وزنه برداری برای حضور در پاریس

سهمیه ۱۰۲ کیلوگرم
لبه تیغ!

رضا عباسپور
روزنامه نگار

مسابقات از ۱۲ فروردین ۱۴۰۳ آغاز می شود. لیست اولیه مسابقات اعلام شده و در این لیست، نام هفت وزنه بردار مرد و سه وزنه بردار زن از ایران قرار دارد. مهدی کرمی که پیش از این در دسته ۱۰۹ کیلوگرم وزنه می زد، در این لیست در دسته ۱۰۲ کیلوگرم قرار دارد. مصطفی جوادی در دسته وزنی ۸۹ کیلوگرم، حسین سلطانی در دسته وزنی غیرالمپیک ۹۶ کیلوگرم، رضا دهدار، رسول معتمدی و مهدی کرمی در دسته وزنی ۱۰۲ کیلوگرم و نهایتاً آبت شریفی و علی داودی در دسته وزنی ۱۰۲ کیلوگرم نفرات اعزامی هستند که باید شانس پایانی خود را برای تثبیت سهمیه المپیک در پاریس محک بزنند. ما در دسته وزنی ۸۹ و ۱۰۲ کیلوگرم قطعاً سهمیه خود در بازی های المپیک پاریس را قطعی کردیم و مصطفی جوادی و علی داودی را از الان باید دو نماینده المپیک کشورمان بدانیم. تنها دسته وزنی که ما همچنان در آن بلا تکلیف هستیم، دسته وزنی ۱۰۲ کیلوگرم است که تکلیف آن نیز در جام جهانی تایلند قطعی می شود.

رسیدن به سهمیه المپیک دختران
سخت اما شدنی است

در بخش بانوان قطعاً کار و مسیر ما برای المپیک شدن و رسیدن به سهمیه ورودی در این دوره از بازی ها بسیار سخت است و دشوار. اما باتوجه به اینکه ما سواي جام جهانی پوکت تایلند رقابت های قهرمانی آسیا را نیز در پیش داریم، همچنان می شود به المپیک شدن دختران خود امیدوار باشیم. ریچانه کرمی و فاطمه کشاورز در دسته ۷۱ کیلوگرم و سیده الهام حسینی در دسته وزنی ۸۱ کیلوگرم نماینده های وزنه برداری ایران هستند که هنوز روی کاغذ شانس المپیک شدن دارند. کوروش باقری سرمربی تیم دختران نیز در خصوص شرایط آنها تأکید دارد: «اگرچه مسیر برای رسیدن به سهمیه المپیک بسیار سخت و دشوار است اما ما همچنان به دختران امیدواریم. در آسیایی ازبکستان هم بچه ها شانس مدال آوری دارند اما بخت کار سخت است و راه هم دشوار.» با این شرایط قطعاً باید منتظر بمانیم و ببینیم که چه شرایطی برای دختران وزنه برداری ایران در دو رویداد پیش روی یعنی رقابت های آسیایی تاشکند ازبکستان و جام جهانی ۲۰۲۴ پوکت تایلند رقم می خورد. ما در بخش بانوان اگرچه پتانسیل خوبی برای درخشش در میادین پیش رو داریم، اما مطمئناً چون هنوز دختران وزنه برداری ایران ابتدای مسیر قهرمانی هستند، باید بستر مناسب تر و فضایی ایده آل تر برای دختران خوش آیته وزنه برداری ایران به جهت درخشش در میادین معتبر آتی فراهم شود. بستری که بتوانیم با استفاده از ظرفیت و انگیزه دختران شایسته وزنه برداری کشورمان شاهد بهترین نتایج از آنها در رویدادهای آسیایی، جهانی و المپیک باشیم.

آخرین تلاش برای المپیک شدن

رقابت های وزنه برداری جام جهانی پوکت تایلند قرار است اواخر اسفند ۱۴۰۲ تا اوایل فروردین ماه ۱۴۰۳ به عنوان آخرین فرصت وزنه برداران برای کسب امتیازات ویژه در اوزان المپیک و تثبیت سهمیه های ورودی آنها به بازی های المپیک ۲۰۲۴ پاریس برگزار شود. رقابتی مهم و حیاتی برای مدعیان حضور در آوردگاه فرانسه که قطعاً با توجه به اینکه میدانی است که قبل از بازی های المپیک پاریس طراحی و تدارک دیده شده است، خصوصاً برای ما در ۳ دسته وزنی المپیک ۸۹، ۱۰۲ و ۱۰۲ کیلوگرم از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. قطعاً جام جهانی پوکت در تایلند آخرین فرصت بچه های وزنه برداری ما است که مدعی حضور در بازی های المپیک پاریس هستند. فرصتی طلایی خصوصاً برای وزنه برداران ۱۰۲ کیلویی ما یعنی رضا دهدار، رسول معتمدی و مهدی کرمی که هر سه پرا خضور در المپیک پیش رو برنامه دارند و تلاش می کنند. کسب امتیاز عالی و ثبت مجموعی نزدیک به ۴۰۰ کیلوگرم در این میدان معتبر بین المللی، خصوصاً برای رضا دهدار که از دو نماینده دیگر وزنه برداری ایران در دسته وزنی ۱۰۲ کیلوگرم (معتمدی و کرمی) شانس بیشتری برای المپیک شدن دارد، قطعاً از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بدون شک دهدار و دیگر وزنه برداران ۱۰۲ کیلویی ایران که در کورس رقابت المپیک برای کسب سهمیه در این دسته وزنی قرار دارند، چاره ای ندارند جز اینکه در این رویداد مهم در بهترین شرایط رکوردی و بدنی خود باشند. در غیر اینصورت آنها باید قید سهمیه این دسته وزنی و حضور در المپیک را بزنند. جام جهانی تایلند آخرین فرصت وزنه برداران برای رفتن به المپیک پاریس است. حضور تمام نفرات حتی کسانی که سهمیه قطعی دارند هم در این جام جهانی قطعی است و در غیر این صورت از المپیک حذف می شوند. این

